

rer og evangelister i en blomstrende menigheds udvikling. Der praktiseres troendes dåb og de tror på dåben i den Hellige Ånd og alle Helligåndens nådegaver, og driver der en imponerende evangelisation.

I Europa er der nu 12 kontaktpunkter, som er tilknyttet denne mission henholdsvis i Tyskland, Frankrig, Schweiz, Holland og Rumænien. De har også gode kontakter til David Wilkersons menighed i New York.

Lærerseminariet længst til venstre, derefter børne- og ungdomsskolen

Vi blev mødt med en usædvanlig gæstfrihed og venlighed, som tydeligt afspejler den gudsoplevelse, disse venner lever i, og det er selve

Litteratur som kan anbefales:

Dr. Kurt Koch: *God Among the Zulus.* og Erlo Stegen: *Revival Amongst the Zulus.*

Bestilles via Kwasizabantu Mission,
Private Bag 252
Kranskop 3268
South Africa.

Mere info på missionens hjemmesider: www.kwasizabantu.org og www.ksb.org.za

omgangstonen på hele stationen.

Vi blev bedt om at tale i skolerne og i radio og på møder. Jeg er taknemmelig for det jeg så, og jeg kan dele de følelser Barnabas måtte have haft, da han oplevede vækkelsen i Antiokkia, som det står i Skriften: "Da han kom derhen og så, hvad Guds nåde havde udrettet, blev han glad og formanede dem alle til at holde sig til Herren med beslutsomt hjerte." (Ap.G.11:23).

Den radikale omvendelsesproces vore brødre i sin tid fik nåde til at opleve, har siden præget deres liv og budskab, og det var gribende at høre deres forkyndelse og mærke respekten for Guds Ord og det hellige alvor, som kom ved Helligånden. Deres største ønske er, at den unge generation, som nu er ved at komme frem og er ved at få større ansvar for arbejdet, måtte opleve en ægte Gudsoplevelse, sådan som de selv i sin tid fik, og som gav den gode frugt.

Det ville være dejligt, hvis vi her i Skandinavien fik besøg af disse brødre, for de har en side i forkyndelsen, vi behøver mere af.

Gardar Ragnarsson

Missions-Nyt

44. årgang, nr. 2 - Sommer 2002

Missionsfonden ønsker alle
bladets læsere en rigtig god sommer

På besøg hos Kwasizabantu Missionen i Sydafrika

Et bemærkelsesværdigt trosarbejde

af Gardar Ragnarsson

I tiden 24. februar til 8. marts 2002 blev jeg sammen med 4 andre brødre inviteret til at besøge missionen blandt Zulufolket i Sydafrika, som fik sit gennembrud ved en kraftig Åndsudgydelse i 1966. Sammen med pastor Lennart Steen fra Hålsingborg, pastor Didier Schott fra Paris, pastor Daniel Perlinske og Christian Lapotre fra Dieppe, tog jeg afsted fra Paris via London, Johannesburg og Durban til Kwasizabantu, som for mange i Skandinavien er en ukendt mission. Den har sine aner tilbage i attenhundredetallet til den protestantiske Hermannsburg-mission på Lüneburger Heide i Tyskland.

Gardar, Daniel, Lennart, Didier og Christian

Redskabet som Gud brugte og bruger i dette arbejde, er en broder af tysk afstamning, Erlo Stegen, som er født og opvokset i Sydafrika. Han blev omvendt 1950, og allerede fire år efter var han i fuldtidstjeneste. Nogle kristne venner hjalp ham med at anskaffe et stort telt, hvori han holdt mange vækkelse-sesmøder på forskellige steder. Han gik helhjertet ind i tjenesten, studerede al den litteratur han kunne få fat i om vækkelse og prædikede uafslædigt. Men efter 12 års kamp i tjenesten var han udbrændt, nærmest som et vrage, frustreret

over trods god vilje og megen stræben, at der ikke var salvelse nok i tjenesten, som herliggjorde Jesus. I en dyb erkendelse af sin afmagt, og at han i sit virke var på afstand fra det nytestamentlige forbillede, trak han sig af-sides sammen med sine medarbejdere, hvor de begyndte at søge Gud i deres nød, samtidigt med at de ivrigt studerede Apostelens Geringer.

Efteråret 1966 skete der så noget. Efter ugers tid i bøn kom Helligånden over den bedende skare. Det, som var sket i tidligere vækkelser på andre steder i verden, begyndte nu at ske blandt dem. De havde bedt om vækkelse blandt hedningene, men Gud førte dem ind i en dyb syndserkendelse, hvor Helligånden viste dem, at de selv måtte komme i ret forhold til Gud. Efter en dybgående omvendelsesproces begyndte folk at komme allevegne fra, mennesker, som havde forskellige behov. Blinde, halte og lamme, besatte og plagede blev omvendt til Herren og oplevede en vidunderlig udfrielse og frelse. Helligånden hvilede simpelthen over hele området, samtidigt med at Gud stadfæstede Ordet med de medfølgende tegn.

Arbejdet tog fart, og i løbet af en kort tid fik det hurtigt en dimension og kvalitet, som er af Bibelsk karakter. Det lykkedes dem at få fat i et stort landområde, som en velvillig farmer ønskede at de skulle få, og der er der nu i dag bygget en missionsstation med mange forskellige virkegrene, som frugt af Guds mægtige indgriben.

Med i denne vækkelse kom mange dygtige mænd og kvinder. Erløs brødre, Friedel og Heino, har på en speciel måde gjort stor ind-

sats i arbejdet frem til i dag, da fornyelsen forvandlede også deres liv og fremtid. Deres børn og den unge generation er også godt repræsenteret i arbejdet. Friedel var en dygtig forretningsmand, men afsluttede sit forretningsforetagende og viede hele sin tid for arbejdet i Herrens vingård. Heino har en stor farm nær det Indiske Ocean og støtter arbejdet samtidig med, at han bruger al sin fritid til at prædike og holde møder på forskellige steder. Siden er der kommet mange flere driftige kristne trosbrødre med, som slutter godt op om arbejdet.

Gudstjeneste søndag formiddag

Missionen beder ikke om penge, og jeg oplevede ikke, at der nogensinde blev optaget kollekt på møderne. Arbejdet er drevet helt og fuldt i Georg Müllers ånd: "Bed så skal I få," – "Søg først Guds rige og hans retfærdighed og I skal få alt det andet i tilgift" og dette arbejde er et glimrende eksempel på, hvordan Gud hædrer dette princip og stadfæster sine løfter. Gud har mødt alle behov. Mange mennesker fortsætter med at komme til missionen for at få hjælp, og dagligt bliver mennesker omvendt og finder livet i troen på den Herre Jesus Kristus. Mange store og vidunderlige helbredelser sker jævnlige. Styrken i arbejdet er den stedbundne kontinuitet. Vækkelsen blandt Zulufolket er sober og fri fra al sentimentalitet og sjælske overtoner.

Den kreds som udgør ledelsen sammen med pastor Erlo Stegen, er en medarbejderstab på 130 fuldtids forkyndere, derudover kommer en flok af midlertidige medarbejdere på 140, som hjælper og tjener i de forskellige funktioner på missionsstationen som for eksempel sygehus, gartneri, mejeri, væveri, bilværksted, snedkeri, landbrug, boghandel, supermarked, trykkeri,

radio. 'Læger for liv' i Sydafrika har en base på stedet.

Der er et 4-årig lærerseminarium, hvor der nu er 45 elever af 18 nationaliteter og en børne- og ungdomsskole med ca. 500 elever, som modtager undervisning daglig. Tilknyttet disse skoler er der 50 lærere.

Kirkesalen med 10.000 siddepladser

Selve kirken er en stor mødehal som rummer 10.000 mennesker. Desuden findes der andre mødesale og undervisningsrum, og hver dag er der møder af en eller anden art. Der findes bygninger på missionens område som kan huse 4.500 mennesker. 1.500 mennesker bespises daglig og endnu flere hver weekend. En landingsbane for mindre flyvemaskiner findes også på området. Missionen ligger ca. 2 timers kørsel nord-øst fra Durban og 1000 m over havet, og dagligt kommer gæster fra udlandet for at opleve det, som foregår der, og få del i den vision og forkyndelse, som er det bærende element i værket.

Børne- og ungdomsskolen samlet til andagt ved dagens begyndelse

Kwasizabantu Missions Centeret har 140 udposter, hvoraf nogle allerede fungerer som missionscentre i sine nærmiljøer med pastorer. **fortsættes næste side**